

מסורת הש"ס

השובר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא פד.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ח מהלכות
כלים הלכה ב' ודלף
כ"י דלף כ"ל:

תורה אור השלם

1 ויאמר וזה צלמך
קום אתה ופגע בנו כי
כאיש נבחרתו וקם
נרעון וזריג את וזה
ואת צלמך וקח את
השודדים אשר בצארי
גמליהם. שופטים ח כא
אל תען בסיל באולתו
פן תשנה לו גם אתה.
משלי כו ד
3 בן פרת יתן בן פרת
עלי עין פתו צערה עלי
שור. בראשית מט כב
4 הפללך הנאל אחי
טבל רע יפרך את
העצרים ויפרא בהם שמי
ושם אבתי אברהם
ויצא וידע לרב בקרב
הארץ. בראשית מח טו
5 עזבה ויתקף אני אתה
ואלמתיך עלי תבטוח.
ירמיהו מט יא

לעזר רש"י

אשכנזי [אשכנזי].
חני צד.
פלגליא. חרש.
דקניו [דקניו]. חסם
מחבת חרש [מחבת].

אמר רבי יוחנן איבריה דרבי ישמעאל ב' אלו דברים נכתבו
שלא להוציא לנו על בני אדם שהם קר: **אמר** ר' יוחנן
אנא אשתירי משפיר ירושלים. רבי יוחנן אמר מורכן הרבה היה
אלא כלומר אשתירי ממספחם ולפי שאומר רבי יוחנן שהיה

משונה משאר בני אדם בדבר אחד
הזכיר גם שהיה משונה ביופי:
ייתב אשערי בביתו. והא דאמר
צערי פסמים (פסמים דף
קטז). האי מאן דפגע באתמא בעידן
דלקת מטבילת מזה לחזת ליה
רוח זוטות היינו כשפוגע בה אכל
רבי יוחנן שהיה יושב שם כנפגע אין
ו פגיעה לי נמי הכס שפוגע
כשעולה בעודה ערומה מן הנהר:
א' הדרת בן ב' מכלן אמר ר"מ
דר"ל ממחלה דע הרבה סאלא
שפרק עול מורה ונעשה עס הארץ
ועסק בלשונות מדקאמר אי הדרת
בן משמע להיות כמחלה ולא תפרוק
עול מורה מעליך וקאמר נמי מאי
אהניא לי הכס קרו לי רבי כלומר
מעיקרא נמי הו קרו לי רבי אלא
ששכחתי ומה שפי' בקוננו' ר' היינו רבן
של לטטים אין נראה אע"ג דאשכחן
במס' ע"ז (דף ק"א) מ"ט קרו לך רבי רבן
של טרססין אני והיינו דאמר' ב' כל
מבני (שבת דף קטז) ל"ל ר"ל לרבי
יהודה נשיאין כל מקבולי מלכות
ואמרי לה מאזנוח כל עיר שאין בה
מיוקות של בית רבן כ' משמע שקדים
שלימדו רבי יוחנן למד מאחרים:
א' הדרת בן. לקמן מוכח דנכסה
דקאמר אחיה אחמיה וקא בכח
קמיה ולא חש לשמא יאמרו בשביל
ו חזר זה כדמיש לקמן (דף פה):
הסבין והפנין סאפתי סבבין
מופאה. הקשה ר"ח דתנן
במס' כלים פרק י"ד הסיף והסבין
מאימתי מקבלים טומאה הסיף
משופט והסבין מששחמנה והיינו
דלא כרבי יוחנן ודלא כר"ל ונראה
דהיא ממני כשעלו חלודה וכל
למקן דמניא כמספח' סייף וסבין
שעלו חלודה טהורין שפן והשחמן
ס' (מקבלין טומאה) אכל ממחלתם
הי גמר דידה דמפרש כשעממן
ונראה דשפן קאי אסיף והשחמן
קאי אסבין אע"ג דקמין לשון רבים
והי השמא מוספחא כמו המשנה:
שמן

כי האי מעשה לדידי. מינהו המלך לתפוס גנבים ולטעום: לגבי
דדי. פנים אל פנים: בקרא דפורי. למד בקר: כינינו. בין
שניהן מתחת כרסן מתוך שרסן גדול: מערויפא. שרית
נכרית: אינם שלכם. שאינם יכולין להזקק לנשומים: שלן גדול

כי האי מעשה לדידי פגע ביה אליהו אמר ליה
עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה
אמר ליה מאי אעביד הרמנא דמלכא הוא אמר
ליה אבך ערק לאסיא את ערוק ללודקיא כי
הו מלקעי ר' ישמעאל ברבי יוסי ור' אלעזר
בר' שמעון בהרי הדדי הוה עייל בקרא דתורי
בנייהו ולא הוה נגעה בהו אמרה להו ההיא
מטרוניא בניכם אינם שלכם אמרו לה שלחן
גדול משלנו כל שכן איכא דאמרי הכי אמרו
לה יכי כאיש גבורתו איכא דאמרי הכי אמרו
לה אהבה דוחקת את הבשר ולמה להו
לאהדורי לה והא כתיב יאל תען בסיל באולתו
שלא להוציא לנו על בנייהם א"ר יוחנן איבריה
דר' ישמעאל (בר' יוסי) כחמת בת תשע קבין
אמר רב פפא איבריה דרבי יוחנן כחמת בת
חמישת קבין ואמרי לה בת שלשת קבין דרב
פפא גופיה כי דקורי דהרפנאי אמר רבי יוחנן
אנא אישתירי משפיר ירושלים האי מאן
דבעי מחזי שופריה דרבי יוחנן נייתי כסא
דכספא מבי סלקי ונמלייה פרצידיא דרומנא
סומקא ונהדר ליה כלילא דוורדא סומקא
לפומיה ונותביה בין שמשא לסולא ההוא
והרורי מעין שופריה דר' יוחנן איני ויהאמר
מר שופריה דרב כהנא מעין שופריה דרבי
אבהו שופריה דר' אבהו מעין שופריה דיעקב
אבינו שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה
דאדם הראשון ואילו ר' יוחנן לא קא חשיב ליה
שאני ר' יוחנן דהדרת פנים לא הוה ליה ר' יוחנן
הוה אויל וייתב אשערי מבילה אמר כי
סלקן בנות ישראל מטבילת מצוה לפגעו כי
כי היכי דלהו להו בני שפירי כוותי גמירי
אורייתא כוותי אמרו ליה רבנן לא מסתפי מר
מעינא בישא אמר להו אנא מורעא דיוסף
קאתינא דלא שלמא ביה עינא בישא דכתיב
בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ואמר ר' אבהו
אל תקרי עלי עין אלא עולי עין ר' יוסי בר חנינא
אמר מהכא יידינו לרוב בקרב הארץ מה
ואין העין שולטת בהן אף ורעו של יוסף אין
העין שולטת בהן יומא חד הוה קא סחי ר' יוחנן בירדנא חזייה ריש לקיש
ושוור לירדנא אבתריה אמר ליה חילך לאורייתא אמר ליה שופך לנשי א"ל אי

(א) כיצד נח. (ב) נכרות כ.
ע"ש. (ג) נכרות שם ודף נה:
סעה לו: כיצד קמה:
(ד) ופי' שפי' בשבת קח.
ותוס' חולין ד. ד"ה
דקוריא. (ה) ופי' חס'
יכמות מ' ד"ה אלא נכר'
וכי' ותוס' פירוקן סה:
ד"ה ר"ל. (ו) [מ"ח].
(ז) ודלס' ס"ג ד"מ.
(ח) [חזרו] לטומאתן
הרשעה כ"ל וכן איתא
בתוס'.

מוסף רש"י

כי דקורי דהרפנאי.
במין של הרפנאי (שבת
קכ"א). ר' יוחנן הוה אויל
ויתב כר. ר' יוחנן אלא
יפה מולד היה, דאמרין
שופריה דר' אבהו מעין
שופריה וכו' גבורות כ.
וצ"ב. עולי עין. משולחן
מן העין. שאינה שולטת בהן
(שם) וא' שולטין על העין
ולא העין שולטת בהן (שם נה)
ובע"ז טוסה לו: ונחשבים
כ"ב ק"ח.

